

Forslag til Lov om Indførelse af dansk Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele.

Udenfor Dagsordenen har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Det Lovforslag om Tillæg til og Ændring i Lov af 14. December 1857, indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veje og Vandløb i København, som jeg herved skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, angaar til Spørgsmaal. For det første Københavns Kommunalbestyrelses Ret til at beregne en forøget Rente af saadanne Tilgodehavender, som Kommunen maatte faa i Henhold til den nævnte Lov af 14. December 1857 om Gader, Veje og Vandløb i København. Saadanne Tilgodehavender har hidtil været forrentet med 4 pCt. Det foreslaas nu, at Kommunens Tilgodehavender skal forrentes med 6 pCt., da den nuværende Rente under de for Tiden herskende Forhold medfører betydelige Tab for Kommunen. Dernæst foreslaas det, at Københavns Kommunalbestyrelse kan paabyde, at private Gader og Veje i København, der tjener til Brug for flere særskilte Ejendomme, samt de Gaardarealer paa Stadens Grund, der benyttes som offentlige Færdselsveje, skal holdes oplyst paa en efter Magistratens Skøn tilbørlig Maade, og at Magistraten kan paabyde, inden hvilken Tid Anlægget af saadan Belysning skal være gennemført; hvis saadant Paabud ikke sker Fyldest, skal Magistraten kunne lade Foranstaltningen udføre for de paagældende Grundejeres Regning. Endvidere bemyndiges Magistraten til at fordele saavel Udgifterne ved de fornødne Anlæg som de aarlige Udgifter, der maatte følge af Belysningen, paa de paagældende Grundejere, ligesom der gives Udpantningsret for saadanne Beløb, som af de betalingspligtige ikke maatte være indbetalt inden den forud fastsatte Tidsgrænse. Ærede Medlemmer vil som Bilag 2 til Lovforslaget finde aftrykt en Skrivelse, som Fællesforeningen af Grundejerforeninger i København og omliggende Kommuner har rettet til Magistraten, og hvoraf det fremgaar, at Grundejerne anser det for at være i høj Grad ønskeligt at faa den fornødne Lovhjemmel tilvejebragt. Jeg

skal endnu blot tilføje, at det i Henhold til Politivedtægten af 1. Marts 1913 § 21 vel kan bestemmes, at private Gader og aabne Gaardspladser, Passager o. lign., som Magistraten har forlangt belyst, skal belyses paa tilbørlig Maade ved de paagældende Ejeres Foranstaltning og paa deres Bekostning, men der er ikke derved tilvejebragt Hjemmel for Kommunen til at gennemføre Paabudet, naar Ejerne nægter at efterkomme det eller ikke kan blive enige om, paa hvilken Maade Belysningen mest hensigtsmæssigt skal gennemføres. Indenrigsministeriet mener derfor, det er rimeligt at imødekomme det Ønske om denne Nyordning, som er fremsat af Kommunalbestyrelsen, og jeg skal tillade mig paa det bedste at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Dernæst skal jeg have den Ære at fremsætte Forslag til Lov om Lukketid for Butikker og Lagre m. v. Lovforslaget er udarbejdet paa Grundlag af et Forslag, som er formet af et Udvalg, i hvilket Embedsmænd fra Justitsministeriet og Indenrigsministeriet har haft Sæde. Det af denne ret snævre Kreds udarbejdede Lovforslag blev af Indenrigsministeriet tilstillet en Række Institutioner, for det første Handelsministeriet, Socialraadet, Politidirektoratet i København og Centralorganisationen af danske Handels- og Kontormedhjælperforeninger, fra hvilke der er indgaaet Erklæringer til Indenrigsministeriet, der vil findes aftrykt som Bilag 2—5 til Lovforslaget. Endvidere har man givet Dansk Konfektoreforening, Sukkervarefabrikanter, som staaar udenfor Dansk Konfektoreforening samt Formændene for Københavns Konditorforening og Dansk Provinskonditorforening Lejlighed til at udtale sig om Udkastet, og disse Foreningers Indstillinger og Bemærkninger vil ligeledes findes aftrykt som Bilag til Lovforslaget — under Numrene 6—8. I Lovforslaget har man i videst mulig Udstrækning søgt at tage Hensyn til de fremsatte Ønsker, vel at mærke, hvor disse ikke har staaet direkte imod hinanden. Hvor det har været Tilfældet, har man naturligvis maattet vælge mellem de forskellige Standpunkter. Man har i saadanne Tilfælde søgt at opfylde de Ønsker, som har størst erhvervsmæssig Vægt og, hvor dette ikke har været muligt, søgt at gaa en Middelvej mellem de forskellige Yderstandpunkter.